

**ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS**

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2015.gada 23.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā:
tiesnese referente S.Audzere,
tiesnesis A.Dreimanis,
tiesnesis M.Markovs,

piedaloties pieteicējam Aināram Dimantam un tā pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Sandim Bērtaitim, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Saeimas pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Mārtiņam Grīnbergam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc Aināra Dimanta pieteikuma par Saeimas 2015.gada 8.jūlija lēmuma „Par Aināra Dimanta atbrīvošanu no Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļa amata” atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2015.gada 15.jūnijā 11 Saeimas deputāti iesniedza Saeimas prezidijam iesniegumu par vairāku Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes (turpmāk – padome) locekļu, tostarp pieteicēja Aināra Dimanta, atbrīvošanu no amata. Iesniegums tika nodots Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas izskatīšanai. Iesnieguma apspriešanai,

Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisija un Publisko izdevumu un revīzijas komisija 2015.gada 2.jūlijā rīkoja kopsēdi. Tajā tika iekļauti divi darba kārtības jautājumi: pirmkārt, Valsts kontroles 2015.gada 30.aprīļa revīzijas ziņojums Nr.2.4.1-4/2015 "Par Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes 2014.gada pārskata sagatavošanas pareizību" (turpmāk – Valsts kontroles revīzijas ziņojums); otrkārt, Saeimas lēmuma projekts par padomes locekļu atbrīvošanu no amata. Minētajā sēdē piedalījās arī pieteicējs. Sēdes rezultātā Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisija lūdza Seimu iekļaut darba kārtībā lēmumprojektus, cita starpā arī par pieteicēja atbrīvošanu no padomes locekļa amata.

Saeima 2015.gada 8.jūlija sēdē pieņēma lēmumu „Par Aināra Dimanta atbrīvošanu no Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļa amata” (turpmāk – Lēmums). Ar Lēmumu atbrīvoja pieteicēju no padomes locekļa amata.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2015.gada 27.jūlijā (ar papildinājumiem 2015.gada 6.oktobrī) saņemts pieteicēja pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu. Pieteikums balstīts uz turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[2.1] Lēmums neatbilst Administratīvā procesa likuma 67.panta otrajā daļā minētajām administratīvā akta sastāvdaļām. Proti, pirmkārt, tajā nav atspoguļoti pieteicēja argumenti un viedoklis (67.panta otrās daļas 4.punkta pārkāpums), otrkārt, nav norādīts fakts konstatējums (67.panta otrās daļas 5.punkta pārkāpums), treškārt, nav ietverts Lēmuma pamatojums, tai skaitā nav norādīti lietderības apsvērumi (67.panta otrās daļas 6.punkta pārkāpums), ceturtkārt, Lēmumā nav ietverta norāde, kur un kādā termiņā to var apstrīdēt vai pārsūdzēt (67.panta otrās daļas 9.punkta pārkāpums). Galvenais pārkāpums ir saistīts ar Lēmuma neatbilstību Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 6.punkta prasībām. T.i., Lēmums nesatur konkrētu pamatojumu un tajā nav ietverti lietderības apsvērumi. Pieteicējs norāda, ka arī deputātiem pirms balsojuma 2015.gada 8.jūlija sēdē nebija pieejami dokumenti, kuros būtu norādīts jebkāds pamatojums – lietderības apsvērumi, ko cita starpā apliecina šajā sēdē paustie iebildumi no deputātes Lolitas Čigānes puses.

Pamatojuma princips ir viens no tiesiskas valsts, labas pārvaldības un procesuālā taisnīguma pamatprincipiem. Plašākā nozīmē ar pamatojuma principu ir saprotama faktisko un tiesisko apstākļu, kā arī lietderības apsvērumu norāde administratīvajā aktā, bet šaurākā nozīmē tas izpaužas kā lietderības apsvērumu izskaidrošana akta adresātam (*sk. Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Briede J. (Zin. red.) Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 653.lpp*).

Minēto principu ir atzinusi arī Eiropas Padomes Ministru Komiteja, pieņemot 1977.gada 28.septembra rezolūciju Nr.77 (31) „Par indivīdu aizsardzību attiecībā uz administratīvajiem aktiem”. Principa skaidrojumā norādīts, ka, ja administratīvais akts skar personas tiesības, brīvības vai intereses, attiecīgā persona ir jāinformē par akta pamatojumu, norādot pamatojumu pašā administratīvajā aktā.

Lai gan šī rezolūcija nav juridiski saistoša dalībvalstīm, tā ir izmantota judikatūrā, lai uzsvērtu iestāžu pienākumu pamatot pieņemtos administratīvos aktus (*sk., piemēram, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 25.jūnija sprieduma lietā Nr. SKA-294/2007 9.punktu*).

Saeima kā koleģiāla institūcija nav atbrīvota no pienākuma ietvert pamatojumu administratīvajā aktā. Koleģiāli balsojot par lēmumu, tas nevar tikt pieņemts patvaļīgi, bez racionāla pamatojuma (*sk. Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Briede J. (Zin. red.) Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 663.lpp*). Augstākā tiesa, izvērtējot koleģiālas institūcijas balsošanas kārtībā pieņemtu lēmumu, ir norādījusi, ka arī šādā gadījumā jāievēro pienākums izdarīt lietderības apsvērumus un ietvert tos lēmumā (*sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 14.jūnija spriedumu lietā Nr. SKA-255/2007*).

Latvijas tiesu praksē pamatojuma trūkums, skatot pieteikumu par administratīvā akta atcelšanu, var tikt uzskatīts gan par tik būtisku procesuālu pārkāpumu, ka tā dēļ akts ir atceļams, gan par tādu pārkāpumu, kas norādāms kā administratīvā akta trūkums, taču pats par sevi nerada tādas tiesiskas sekas kā akta atcelšana (*sk. Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Briede J. (Zin. red.) Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 671.lpp*).

Minētais ir jāizvērtē katrā gadījumā atsevišķi, un šajā sakarā ir nepieciešams pievērst uzmanību Latvijas Republikas Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 14.novembra sprieduma lietā Nr. SKA- 432/2006 noteiktajiem pārbaudes kritērijiem.

[2.2] Lēmums pēc sava satura ir lakonisks, izteikts vienā rindkopā. Lēmumā ir ietverta atsauce vienīgi uz divām normām, proti, Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 59.panta trešās daļas 3.punktu un 56.panta trešo daļu.

Jēdziens "labā reputācija" ir nenoteikts tiesību jēdziens, kuru iestādei ir pienākums izskaidrot (*sk. Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Briede J. (Zin. red.) Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 663.lpp*). Konkrētajos apstākļos pieteicējam nav iespēja izvērtēt, kādas konkrēti ir Saeimas pretenzijas attiecībā pret pieteicēju. Lēmums nesatur šādas pretenzijas, tādēļ pieteicējam ir ierobežota iespēja pilnvērtīgi apzināt tā tiesisko interešu aizskāruma iemeslu, kā arī tiesai ir radīti šķēršļi efektīvi izvērtēt Lēmuma tiesiskumu un pamatotību.

Sākotnējā 2015.gada 15.jūnija 11 Saeimas deputātu iesniegumā Saeimas prezidijam padomes locekļu atbrīvošana nav skaidrota ar "labas reputācijas" zaudēšanu. Iesniegumā ir paustas pretenzijas pret padomes locekļu kompetenci un deputātu interesēm neatbilstošu darbu. Vēlāk 2015.gada 2.jūlija sēdē deputāti apzināti formulēja šo saikni, lai varētu pamatot iepriekš politiski izlemtu jautājumu par pieteicēja atbrīvošanu no amata.

[2.3] Lēmumā nav ietverts pieteicēja viedoklis. Saeima nav devusi iespēju pieteicējam pienācīgi paust savu viedokli, kā to paredz Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmā daļa. Minētā panta otrā daļa pieļauj atsevišķus izņēmuma gadījumus, kad iestāde var pieņemt lēmumu, nenoskaidrojot personas viedokli. Tomēr konkrētajā gadījumā nevar piemērot nevienu no Administratīvā procesa likuma 62.panta otrajā daļā ietvertajām atrunām, jo:

pirmkārt, lietas apstākļi nekādā veidā neliecina par to, ka Lēmums būtu jāpieņem steidzamības kārtībā. Nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome ir koleģiāla institūcija, kurā pieteicēja ietekme ir ierobežota. Tomēr, pat ja šāda ietekme tiktu atzīta, nebūtu iespējams konstatēt tūlītējus tiešus draudus valsts mantai vai citām aizsargājamām interesēm, kurus radītu pieteicējs un/vai minētā padome;

otrkārt, konkrētais gadījums nav objektīvi mazsvarīgs. Tieši pretēji, Saeimas ieviešanās Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes darbībā ir vērtējama kā ārkārtas situācija demokrātiskā un tiesiskā valstī, jo tas sevī ietver virkni riskus saistībā ar demokrātiskas un tiesiskas valsts principu iespējamiem pārkāpumiem, kad elektronisko plašsaziņas līdzekļu regulatora darbību ietekmē politiskas intereses. Ņemot vērā Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes īpašo statusu un noteikto aizsardzību pret Saeimu, jebkāda ieviešanas tās darbībā no Saeimas puses ir rūpīgi apsverama;

treškārt, izvērtējot iespēju pieņemt Lēmumu, Saeimai bija iespēja pienācīgi noskaidrot pieteicēja viedokli. Šajā sakarā Saeimai vajadzēja pieprasīt pieteicējam rakstiskus paskaidrojumus par apstākļiem, kas Saeimas ieskatā liedz viņam ieņemt Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļa amatu.

Paskaidrojumu sagatavošanai bija nepieciešams dot samērīgu termiņu, bet to saturu vajadzēja rūpīgi izvērtēt, tostarp uzaicināt pieteicēju, lai tas sniegtu precizējumus par jautājumiem, kas rastos sakarā ar attiecīgajiem paskaidrojumiem. Saeimai vajadzētu izvairīties no tendencioziem un nepamatotiem apvainojumiem, kas izvirzīti pret pieteicēju, un tā vietā vajadzēja ļoti rūpīgi un objektīvi izvērtēt visus apstākļus, lai pieņemtu tiesisku un pamatotu lēmumu.

Personu neuzklausšana ietekmē administratīvā akta atcelšanu tiktāl, ciktāl šāda rīcība ir ietekmējusi administratīvā akta saturu. Citiem vārdiem, ja personas uzklausšanas gadījumā būtu izdots satura ziņā citāds administratīvais akts, tad apstrīdētais akts ir atceļams (*sk. Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Autoru kolektīvs Dr.iur. J.Briedes zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 592.lpp*).

Konkrētajā gadījumā pieteicēja paskaidrojumi varēja būtiski ietekmēt Lēmuma saturu. Ja Saeima būtu noskaidrojusi un rūpīgi izvērtējusi pieteicēja viedokli, kā arī būtu izvairījusies no patvaļīgas pilnvaru izmantošanas, tad tā vispār nebūtu pieņēmusi lēmumu par pieteicēja atbrīvošanu no Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļa amata.

[2.4] Atsaucoties uz Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 57.panta pirmo daļu, pieteicējs norāda uz padomes īpašo neatkarīgas institūcijas statusu. Līdz ar to nedrīkst pieļaut padomes pakļaušanu politiskam spiedienam. Šāds spiediens rada kaitējumu sabiedrības interesēm kopumā.

Pieteicēja ieskatā Saeima Lēmumu uzskata par politisku lēmumu un no šī nepareizā uzskata izriet gan procesuālie, gan saturiskie pārkāpumi. Saeima Lēmumu balsta uz politisku interešu, iekšējas pārliecības un uzticības kritērijiem. Lēmuma pieņemšanas procesā pieteicējs izjutis tendenciozus apvainojumus un nevienlīdzīgu attieksmi. Uz Lēmuma politisko raksturu norāda arī tā pieņemšanas procedūra un Saeimas Juridiskā biroja iesaiste un pretrunas biroja viedokļa pieņemšanā.

[2.5] Pieteicējs iebilst par to, kādu vērību Saeima ir piešķīrusi Valsts kontroles revīzijas ziņojumam.

Pirmkārt, Valsts kontroles revīzijas ziņojumā lielākā finanšu analīzes daļa ir veltīta jautājumam par valsts dotāciju valsts SIA "Latvijas Televīzija" un valsts SIA "Latvijas Radio". Minētā dotācija valsts budžetā ir nozares "Radio un televīzija" sastāvdaļa, tā neietilpst

padomes budžetā un nav tās tiešā pārvaldībā, bet ir tikai uzraudzībā. Par valsts SIA "Latvijas Televīzija" budžetu un valsts SIA "Latvijas Radio" budžetu atbild tās valdes priekšsēdētāji.

Otrkārt, Valsts kontrole veica pārbaudi par padomes 2014.gada pārskata sagatavošanas pareizību. To atzina arī Valsts kontroles vadītāja, proti, ka netika veikta likumības vai lietderības revīzija. Valsts kontrole revīzijas ziņojumā ir apstiprinājusi, ka 2014.gada pārskats visos būtiskos aspektos sniedz skaidru un patiesu priekšstatu par padomes finansiālo stāvokli un atbilst normatīvo aktu prasībām. Salīdzinājumā, Valsts kontroliere norādīja, ka par citu institūciju 2014.gada pārskatiem ir pieņemti negatīvi atzinumi. Par pieteicēja 2014.gada pārskatu Valsts kontrole norādīja tikai vienu nepilnību – padome ir veikusi avansa maksājumu par neizpildītu darbu. Šis pārkāpums ir jau novērsts. Valsts kontrole nav norādījusi par rupjiem pārkāpumiem un pretlikumīgām darbībām.

Treškārt, pieteicējs uztur tos argumentus, kas saistībā ar minēto ziņojumu ir izteikti 2015.gada 26.jūnija vēstulē Nr.01-10/283. Deputāti šo vēstuli nav pienācīgi izvērtējuši.

Ceturtkārt, Valsts kontroles revīzijas ziņojums satur sešus ieteikumus darba pilnveidošanai. Padome ir vienojusies ar Valsts kontroli par šo trūkumu novēršanu un izpildes termiņiem. Minētais deputātiem bija jāņem vērā.

[2.6] Saeima pārkāpusi nevienlīdzīgas attieksmes aizliegumu. Padome atrodas salīdzināmos apstākļos ar citām institūcijām, attiecībā uz kurām Valsts kontrole konstatējusi līdzīgas nepilnības. Saeima nekad iepriekš nav atbrīvojusi no amata kādu amatpersonu, balstoties uz Valsts kontroles atzinumu. Pieteicējs norāda uz Valsts kontroles konstatētajiem pārkāpumiem Kultūras ministrijas 2014.gada pārskatā, par minēto pārskatu Valsts kontrole sniegusi negatīvu atzinumu. Pieteicējs atsaucas uz Satversmes tiesas 2002.gada 23.decembra sprieduma lietā Nr.2002-15-1 3.punktā paustām atziņām.

Papildus Saeima paudusi nevienlīdzīgu attieksmi pret pieteicēju kā kolektīvas institūcijas pārstāvi. Padome pieņem lēmumus balsošanas kārtībā, un visi padomes locekļi ir atbildīgi par kolektīvajiem lēmumiem. Saeimai ir jāpamato, kāpēc kāds padomes loceklis ir vairāk vainīgs un kāds mazāk vainīgs. Tikai pieteicējam noteikt atbildību ir nesamērīgi. Saeima nav konstatējusi pieteicēja individuālo atbildību. Pieteicējs atsaucas uz Satversmes tiesas 2002.gada 19.marta sprieduma lietā Nr.2001-12-01 3.punktā un Satversmes tiesas 2012.gada 3.maija sprieduma lietā Nr.2011-14-03 18.punktā paustām atziņām.

Saeima rīkojusies sasteigti, pēc 2015.gada 15.jūnijā 11 deputātu iesnieguma saņemšanas tā 21 dienas laikā ir lēmusi par pieteicēja atbrīvošanu no amata.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemtajā rakstveida paskaidrojumā Saeima pieteikumu neatzīst, norādot turpmāk minētos argumentus.

[3.1] Lēmums pamatots ar Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 59.panta trešās daļas 3.punktu un ir saskaņā ar 56.panta trešo daļu. No Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 59.panta trešās daļas izriet, ka lēmums par padomes locekļa atbrīvošanu no amata ir jāpieņem obligāti, proti, ja padomes loceklis neatbilst likumā noteiktām prasībām, tad Saeimai ir jāpieņem lēmums šo personu no amata atbrīvot. Saeimai šā lēmuma pieņemšanā nav rīcības brīvības.

Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 56.panta trešā daļa noteic, ka viena no obligātām prasībām, lai ieņemtu padomes locekļa amatu, ir laba reputācija. Saeima pieteicēju atbrīvoja no amata, jo tas neatbilda labas reputācijas prasībai. Tas, ka pieteicējs ir zaudējis labu reputāciju izriet, pirmkārt, no Saeimas deputātu 2015.gada 15.jūnija iesnieguma Saeimas Prezidijam 2.punkta; otrkārt, no Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas un Publisko izdevumu un revīzijas komisijas 2015.gada 2.jūlija kopsēdes, skat. stenogrammas 28.-30.lpp., 49.lpp., Kārļa Šadurska teikto; treškārt, Saeimas 2015.gada 8.jūnija sēdē izteiktajiem viedokļiem, skat. stenogrammas 6.-8.lpp. Artusa Kaimiņa, Ingūnas Sudrabas teikto.

[3.2] Lēmumu ir pieņēmusi Saeima – tautas vēlēta institūcija, tās demokrātiskās leģitimitātes pakāpe ir ļoti augsta. Saeima nenoteiktā tiesību jēdziena "laba reputācija" novērtējuma brīvībā var ietvert arī zināmus politiskus, Saeimas deputātu vairākumu vērtībās balstītus apsvērumus. "Laba reputācija" galvenokārt nozīmē prasību, lai padomes locekļa rīcība gan pirms amata pienākumu pildīšanas uzsākšanas, gan to laikā atbilst vispārpieņemtām ētikas normām. Tiesiskā valstī par vispārpieņemtu ētikas normu pārkāpumu ir uzskatāma arī padomes locekļa, jo sevišķi padomes priekšsēdētāja nelikumīga rīcība.

Saeimai ir efektīvi jāuzrauga padomes darbs. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma noteiktie padomes atbrīvošanas gadījumi ir efektīvas uzraudzības mehānismi.

[3.3] Pieteicējs tika atbrīvots no amata to likuma pārkāpumu dēļ, kuri konstatēti Valsts kontroles revīzijas ziņojumā. Padome nav efektīvi rīkojusies ar finanšu līdzekļiem. Tas analizēts revīzijas ziņojuma 5.punktā.

[3.4] Par padomes uzdevumu izpildi atbild padomes priekšsēdētājs, konkrētajā gadījumā pieteicējs. Tas izriet no Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 58.panta pirmās daļas un Valsts pārvaldes iekārtas likuma 30.panta otrās daļas un 17.panta pirmās daļas.

[3.5] Saeimas deputātu vairākums uzskatīja, ka Valsts kontroles revīzijas ziņojumā konstatētie pārkāpumi ir būtiski.

Saeima norāda uz atziņu, ka sabiedrības interesēs ir panākt, lai amatpersona, jo īpaši amatā augstākas amatpersonas, konsekventi ievērotu normatīvo aktu prasības (minētā atziņa nostiprināta *Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 21.jūnija sprieduma lietā Nr.AA43-2411-11/4, 14.punktā, kā arī Bāra Grigore E., Kovaļevska A., Liepa L., Levits E., Mits M., Rezevska D., Rozenvalds J., Sniedzīte G. Satversmes 1.panta komentārs. Grām.: Latvijas Republikas Satversmes komentāri. Ievads. I nodaļa. Vispārējie noteikumi. Autoru kolektīvs prof. R.Baloža zinātniskā vadībā, Rīga: Latvijas Vēstnesis, 2014.182.lpp.*). Arī Eiropas Padomes Ministru komitejas deklarācijā par apraides sektoru uzraugošo iestāžu funkcijām un neatkarību uzsvērts, ka regulējošām iestādēm vajadzētu tikt uzraudzītām attiecībā uz savu finanšu darbību pareizību un caurredzamību (*Declaration of the Committee of Ministers on the independence and functions of regulatory authorities for the broadcasting sector, adopted by the Committee of Ministers on 26 March 2008, 37.punkts, kā arī Recommendation Nr.R (2000) 23 of the Committee of Minister States on the Independence and Functions of Repulatory Authorities for the Broadcasting Sector, 26.punkts*).

[3.6] Saeima uzklaušīja pieteicēju pirms Lēmuma pieņemšanas. Pieteicējs ar 2015.gada 19.jūnija vēstuli Nr.142.9/4-16-12/15 tika aicināts uz Saeimas 2015.gada 2.jūlija

Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas un Publisko izdevumu un revīzijas komisijas kopsēdi, kā arī aicināts izteikties par deputātu 2015.gada 15.jūnijā vēstulē minēto. Pieteicējs savu viedokli puda 2015.gada 26.jūnija vēstulē Nr.01-10/283. No tās redzams, ka pieteicējs ir izpratis iespējamās atbrīvošanas tiesisko pamatu un Lēmuma pieņemšanas faktiskos apstākļus. Pieteicējs savu viedokli arī puda Saeimas 2015.gada 2.jūlija Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas un Publisko izdevumu un revīzijas komisijas kopsēdē.

Saeima 2015.gada 8.jūlija sēdē apsprieda pieteicēja viedokli (piemēram, K.Šadurska teiktais).

[3.7] Lēmuma pamatojums ir nepieciešams, lai adresāts varētu izvērtēt lēmuma tiesiskumu un pamatojums var tikt ietverts vairākos dokumentos. Lēmuma pamatojums ir ietverts Saeimas deputātu 2015.gada 15.jūnija iesnieguma Saeimas Prezidijam 2., 5.-10.punktā un Saeimas 2015.gada 8.jūnija sēdē, skat. stenogrammas 3.-4., 6.-8.lpp. Lēmumā izmantoti fakti no Valsts kontroles revīzijas ziņojuma.

[3.8] Saeimā ir noteikta kārtība Lēmuma pieņemšanai. Sākotnēji Lēmumu skatīja Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisija. Pirms lēmuma par amatpersonas atbrīvošanu no amata izsmēlošu lēmuma pamatojumu nav iespējams sagatavot, jo deputāti var izcelt vienu pamatojumu, bet nepiešķir vērību citam pamatojumam. Komisija sagatavo lēmuma projektu arī tad, ja deputāti vēlāk to neatbalsta un par to nenobalso. Tādējādi Lēmuma pamatojumā ir jāpiešķir vērība ne tikai Lēmumam pašam, bet arī tā sagatavošanas gaitai, komisijas sēdē un Saeimas sēdē paustajam.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs un tā pārstāvis pieteikumu uzturēja, balstoties uz rakstveidā sniegto argumentāciju. Pieteicējs izteica lūgumu pieteikuma apmierināšanas gadījumā tiesai noteikt, ka spriedums izpildāms nekavējoties.

[5] Tiesas sēdē Saeimas pārstāvis prasību neatzina, norādot uz rakstveidā sniegto motivāciju.

Motīvu daļa

[6] Pieteicējs uzskata, ka Saeima nav devusi iespēju pieteicējam pienācīgi paust savu viedokli.

Pieteicējs ar 2015.gada 19.jūnija vēstuli Nr.142.9/4-16-12/15 tika aicināts uz Saeimas 2015.gada 2.jūlija kopsēdi, kā arī aicināts izteikties par deputātu 2015.gada 15.jūnijā vēstulē minēto. Pieteicējs savu viedokli puda 2015.gada 26.jūnija vēstulē Nr.01-10/283 un piedalījās minētajā kopsēdē.

Saeimas komisijas kopsēdes 2015.gada 2.jūlija sēdes protokolā redzams, ka pieteicējs ir izteicies un sniedzis viedokli piecas reizes. Novērtējot pieteicējam doto iespēju paust savu viedokli, tiesa atzīst, ka šāda iespēja pieteicējam bija. Apstāklis, ka Lēmums bija pieteicējam nelabvēlīgs, pats par sevi nenozīmē, ka pieteicējs nav uzklaušīts.

[7] Pieteicējs iebilst, ka Lēmums nesatur konkrētu pamatojumu un tajā nav ietverti lietderības apsvērumi.

Administratīvā procesa likuma 3.panta pirmā daļa noteic, ka Administratīvā procesa likumu piemēro administratīvajā procesā iestādē, ciktāl citu likumu speciālajās tiesību normās nav noteikta cita kārtība.

No minētās tiesību normas izriet divi aspekti. Pirmkārt, ja raugās sistēmiski, administratīvais process regulē administratīvā akta izdošanu iestādē. Iestāde ir tiesību subjekts valsts pārvaldes jomā. Turpretim Lēmumu ir pieņēmusi Saeima, kas saskaņā ar Satversmes 64.pantu ir likumdevējs. Lai arī likumdevējs atsevišķos gadījumos var pildīt iestādes funkcijas, tomēr šādas funkcijas tam nav tipiskas. Tādēļ ir jāņem vērā, ka Saeima šajā lietā ir veikusi sev neraksturīgas darbības. Otrs aspekts ir Lēmuma pieņemšanas procesuālā kārtība, tātad ir jāraugās uz to kārtību, kāda ir noteikta Saeimas lēmumu pieņemšanai.

[8] Saeima rakstveida paskaidrojumos un tiesas sēdē ir norādījusi, ka Lēmuma pamatojums izriet no Saeimas deputātu 2015.gada 15.jūnija iesnieguma Saeimas Prezidijam 2., 5.-10.punkta, Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas un Publisko izdevumu un revīzijas komisijas kopsēdes 2015.gada 2.jūnija sēdes stenogrammas un Saeimas 2015.gada 8.jūnija sēdes stenogrammas, skat. stenogrammas 3.-4., 6.-8.lapu.

Saeimas kārtības ruļļa 31.panta pirmā daļa noteic, ka tiesnešu, ģenerālprokurora, Satversmes aizsardzības biroja direktora un citu 25. un 32.pantā minēto amatpersonu ievēlēšana, apstiprināšana, iecelšana, atbrīvošana vai atlaišana no amata tiek ierosināta likumos noteiktajā kārtībā. Saņemis šādu iesniegumu, Prezidijs to nekavējoties nodod attiecīgajai Saeimas komisijai, kas piecpadsmit dienu laikā izskata šo iesniegumu un sagatavo Saeimas lēmuma projektu.

Tādējādi jautājuma apspriešana komisijā ir Lēmuma pieņemšanas process.

[9] Saeimas deputātu 2015.gada 15.jūnija iesniegumā norādīts, ka padomes locekļi ir zaudējuši labu reputāciju. Kā pamatojums minēti trīs apsvērumi. Pirmkārt, SIA "Radio Skonto Vidzeme" izsniegtās apraides atļaujas programmai "Radio Skonto pluss" nosacījumi par tajā izmantojamās latviešu un krievu valodas sadalījumu. Otrkārt, Valsts kontroles revīzijas ziņojumā secinātais, ka padome nav efektīvi rīkojusies ar finanšu līdzekļiem 1 843 070 *euro* apmērā. Treškārt, Latvijas radio piektajā kanālā "Pieci.lv" raidījumā "Pieliec punktu!" tika atskaņoti raidījumi, kas satur necenzētu leksiku un neatbilst programma veidošanas ierobežojumiem.

No Saeimas komisiju kopsēdes 2015.gada 2.jūlija sēdes stenogrammas redzams, ka tajā tika iekļauti divi darba kārtības jautājumi. Viens jautājums par Valsts kontroles revīzijas ziņojumu, un otrs jautājums par padomes locekļu atbrīvošanu no amata. No Saeimas sēdes 2015.gada 8.jūlija sēdes stenogrammas izriet, ka Saeimas deputāti ir apsprieduši Lēmuma projektu, ir izteikuši argumentus, viedokļus, arī pieteicējs Saeimai ir sniedzis savu viedokli uz izvirzītajiem jautājumiem ar 2015.gada 26.jūnija vēstuli Nr.01-10/283 un piedalījies un izteicies Saeimas komisijas kopsēdes 2015.gada 2.jūlija sēdē.

No minēto dokumentu satura secināms, ka principā Saeima ir pamatojusi Lēmumu. Tomēr tiesa nevar apstāties tikai pie šāda secinājuma. No Saeimas rakstveida paskaidrojumiem un tiesas sēdē argumentētā izriet, ka Valsts kontroles revīzijas ziņojumā norādīto pārkāpumu dēļ pieteicējs ir zaudējis labu reputāciju, tādēļ atbrīvots no amata. Lēmums pamatots ar Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 59.panta trešās daļas 3.punktu un ir saskaņā ar 56.panta trešo daļu. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 56.panta trešā daļa noteic prasības padomes locekļa kandidātam. Cita starpā kandidātam ir nepieciešama laba reputācija.

Labas reputācijas jēdziens ir ģenerālklausula. Jēdziena "laba reputācija" izpratne veidojas no tā, kā katrā konkrētā gadījumā šis jēdziens tiek piemērots praksē un kādi faktiskie apstākļi uz jēdzienu "laba reputācija" tiek attiecināti. Lai noskaidrotu, vai Saeima ir pareizi uz konkrētajiem lietās apstākļiem attiecinājusi labas reputācijas jēdzienu, ir jāraugās, kā līdzīgi gadījumi ir risināti līdz šim.

[10] Tiesa turpmāk aplūkos Valsts kontroles ziņojumu.

Valsts kontroles revīzijas ziņojumā norādīts, ka tā mērķis ir pārbaudīt, vai padomes 2014.gada pārskats visos būtiskos aspektos sniedz skaidru un patiesu priekšstatu par padomes finansiālo stāvokli, tā izmaiņām un darbības rezultātiem, un vai tas ir sagatavots atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

Valsts kontroles revīzijas ziņojuma kopsavilkumā norādīts, ka padomes 2014.gada pārskats visos aspektos sniedz skaidru un patiesu priekšstatu par padomes finansiālo stāvokli, tā izmaiņām un darbības rezultātiem un ir sagatavots atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Valsts kontrole revīzijas ziņojumā vērsusi uzmanību uz to, ka padome nav efektīvi rīkojusies ar finanšu līdzekļiem 1 843 070 *euro* apmērā. Tam ir norādīti četri iemesli. Pirmkārt, valsts SIA "Latvijas radio" un valsts SIA "Latvijas televīzija" rīcībā uz 2014.gada 31.decembri ir avansā samaksāti valsts budžeta līdzekļi, kas bija noteikti konkrētām vajadzībām 2014.gadam (1 771 072 *euro* apmērā). Otrkārt, nav nodrošināta pietiekama kontrole pār komerctelevizijām piešķirtās valsts dotācijas izlietojuma uzraudzību, t.i., veikta samaksa par neizpildītu pasūtījumu (54 834 *euro* apmērā). Treškārt, ir noslēgti līgumi par pakalpojumiem bez publisko iepirkumu procedūras (10 007 *euro* apmērā). Ceturtkārt, noslēgti līgumi par pakalpojumiem, kuru risināšana ietilpst padomes darbinieku pienākumos (7157 *euro* apmērā). Valsts kontrole revīzijas ziņojumā sniegusi sešus ieteikumus, lai padome novērstu neefektīvu rīcību ar finanšu līdzekļiem.

No Saeimas komisijas kopsēdes 2015.gada 2.jūlija sēdes protokola redzams (*lietas 1.sējuma 152., 153.lapa*), ka Valsts kontroliere Elita Krūmiņa norāda uz to, ka, ja skatās no finanšu revīzijas aspekta, tad gradējas institūcijas, par kurām vispār nav ziņojumu, jo visas grāmatvedības lietas ir sakārtotas, bet ir arī institūcijas, par kuru pārskatu ir izteiktas piezīmes vai slikti atzinumi. Padome ir institūciju vidū, kur ir sniegts kopumā pozitīvs atzinums, bet ir arī konstatēti pārkāpumi. Ir vesela virkne institūciju, kur konstatēti būtiski un vairākkārtēji pārkāpumi, par kurām Saeimai būtu jāzina.

Saeimas komisijas kopsēdes 2015.gada 2.jūlija sēdē daļa klātesošo norādīja uz to, ka pieteicējs kā padomes vadītājs ir atbildīgs par Valsts kontroles revīzijas ziņojumā

norādītajiem trūkumiem (piem., K.Šadurskis, I.Sudraba), savukārt klātesošā L.Čigāne norāda, ka Valsts kontrole ir konstatējusi vēl būtiskākus pārkāpumus iestāžu grāmatvedībā, taču Saeimas reakcija tam nav sekojusi, tāpēc pieteicēja atbrīvošana no amata nav atbilstoša konkrētajā gadījumā.

No Saeimas 2015.gada 8.jūlija sēdes protokola par padomes locekļu atbrīvošanu no amata redzams, ka daļa klātesošo norāda uz pieteicēja pārkāpumiem saistībā ar Valsts kontroles revīzijas ziņojumā konstatēto (piem., A.Kaimiņš, I.Sudraba, K.Šadurskis), savukārt daļa klātesošo norāda, ka padomes locekļiem ir jāturpina darbs, Valsts kontroles revīzijas ziņojumā konstatētie pārkāpumi nav būtiski un norāda uz padomes kā neatkarīgas institūcijas statusu (piem., L.Čigāne, Veiko Spolītis, Ilze Viņķele, Ilmārs Latkovskis).

No minētajiem Saeimas sēžu protokoliem tiesa izdara secinājumus. Ne Saeimas sēžu protokoli, ne kāds cits dokuments nesatur analīzi par pieteicēja darba novērtējumu un Valsts kontroles revīzijas ziņojumā ietvertu norādījumu būtiskumu, un kādas sekas tas radījis salīdzināmās situācijās, un ar ko konkrētā situācija ir atšķirīga. Redzams, ka līdz šim praksē Valsts kontroles revīzijas ziņojumi nav saistīti ar izpratni, ka tajā ietvertu norādījumu dēļ amatpersona zaudē labu reputāciju. Jānorāda, ka ģenerālklausulu "laba reputācija" var piepildīt analīzes ceļā, izklāstot šī jēdziena izpratni (tostarp atkarībā no konteksta un valsts vērtību skalas kopumā) un minētā jēdziena sasaiti ar konkrētās lietas apstākļiem. Lēmumu pamatojošajos dokumentos šādas analīzes nav.

[11] Var piekrist Saeimas rakstveida paskaidrojumos akcentētajam, ka, no vienas puses, padomes priekšsēdētāja uzdevums ir rūpēties par finanšu līdzekļiem, tātad arī to likumīgu izlietošanu. To paredz Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 58.panta pirmās daļas 3.punkts. Saeima rakstveida paskaidrojumos norāda uz Eiropas Padomes Ministru komitejas 2008.gada 26.maija deklarācijas par apraides nozares regulatora neatkarību un funkcijām 37.punktu, ka regulējošām iestādēm vajadzētu tikt uzraudzītām attiecībā uz savu finanšu darbību pareizību un caurredzamību (*Declaration of the Committee of Ministers on the independence and functions of regulatory authorities for the broadcasting sector, adopted by the Committee of Ministers on 26 March 2008*, pieejams interneta vietnē: <http://www.coe.int/web/portal/home>). Saeima norāda arī uz Eiropas Padomes Ministru komitejas 2000.gada 20.decembra rekomendācijas dalībvalstīm par apraides nozares regulatora neatkarību un funkcijām 26.punktā minētu līdzīgu uzdevumu (*Recommendation Nr.R (2000) 23 of the Committee of Minister States on the Independence and Functions of Repulatory Authorities for the Broadcasting Sector*, pieejams interneta vietnē: <http://www.coe.int/web/portal/home>).

Tomēr tiesa atzīmē, ka minētie dokumenti uzsver ne tikai apraides nozares regulatora pienākumu kontrolēt tam piešķirtos finanšu līdzekļus, bet, no otras puses, uzsver virkni citas regulatora būtiskas īpašības. Minētā Eiropas Padomes Ministru komitejas 2000.gada 20.decembra rekomendācijas preambula norāda, ka, lai pastāvētu plašs spektrs neatkarīgu un autonomu saziņas līdzekļu, ir būtiski nodrošināt adekvātu un balansētu sektora regulāciju. Tostarp ir jānodrošina neatkarīgs, saprotams un atbildīgs regulators. Rekomendācija norāda uz nepieciešamību regulatoram būt politiski un finansiāli neatkarīgam. Noteikumiem, pēc

kuriem regulatora locekli atbrīvo no amata, jābūt skaidriem, lai atbrīvošana nebūtu kā politiska spiediena darbība. Ja regulatora locekļa atbrīvošanas iemesls ir tas, ka viņš nespēj pildīt savus amata pienākumus, tad šādam atbrīvošanas iemeslam ir jābūt pienācīgi izteiktam (3. un 6., 7.punkts). Iepriekš minētā Eiropas Padomes Ministru komitejas 2008.gada 26.maija deklarācijas preambula norāda uz izteiksmes brīvību kā aizsargājamu cilvēktiesību, kas ietver uzskatu brīvību, brīvību saņemt un sniegt gan informāciju, gan idejas bez publisko iestāžu iejaukšanās, norāda uz to, cik svarīgi demokrātiskā sabiedrībā ir nodrošināt plašu spektru neatkarīgus un autonomus saziņas līdzekļus. Deklarācija norāda, ka apraides nozares regulatora neatkarībai jābūt atbilstoši aizsargātai (7., 15.punkts).

Tieši minēto dokumentu (deklarācijas un rekomendācijas) gaismā ir apskatāma Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 57.panta pirmā daļa, kas paredz, ka padome ir neatkarīga pilntiesīga autonoma institūcija. Tātad padomes neatkarība ir saistāma ar sabiedrības izteiksmes brīvību un netraucētu informācijas apmaiņu, kas ir viens no demokrātijas pamatiem un nostiprināts Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma otrās daļas 1.punktā. Arī skatoties no starptautisko tiesību prizmas, Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10.pants aizsargā personu izteiksmes brīvību, turklāt, Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir atzinusi, ka šāda aizsargājama brīvība nav skatāma šauri, t.i., tikai noteiktā formā ietverta informācija vai idejas (sk. lietā *Markt Intern Verlag GMBH un Klaus Beermann pret Vāciju*, 1989.gada 20.novembra sprieduma 26.punktu).

Lai nodrošinātu izteiksmes brīvības aizsardzību, padomi kā elektronisko plašsaziņas līdzekļu uzraugu nedrīkst pakļaut nedz politiskam spiedienam, nedz arī pašiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ļaut nekontrolētu komercializāciju, kas pēc saimnieciskās darbības organizācijas loģikas kalpo tās finansētāja interesēm. Uz to norāda arī Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 56.panta ceturtais daļas 1. un 2.punkts, kas noteic, ka par padomes locekli nedrīkst būt politiskās partijas vai politisko partiju apvienības amatpersona, kā arī nedrīkst būt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa kapitāla daļu (akciju) īpašnieks.

Jānorāda, ka arī juridiskā literatūra atspoguļo regulatora uzdevumu nodrošināt sabiedrības interešu aizsardzību gan no politiskās, gan komerciālā lobija ietekmes un šāds jautājumu loks ir raksturīgs vairākās Eiropas valstīs (sk., piem., *Gianluca Gardini "Broadcasting, the Free market and the Public Interest: Is the Italian Path to Pluralism Viable?"*. *European Public Law, Volume 13, Issue2, 2007*, 246.-249.lpp.).

No Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma redzams, ka padome uzrauga gan sabiedriskos elektroniskos plašsaziņas līdzekļus (ir valsts kapitāla daļu turētāja valsts SIA "Latvijas televīzija" un valsts SIA "Latvijas radio", kā arī organizē sabiedrisko pasūtījumu), gan komerciālos un nekomerciālos elektroniskos plašsaziņas līdzekļus.

Tādējādi padomes kā neatkarīgas iestādes nostiprinātais statuss Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā ir atvasināts no cilvēka pamattiesības uz izteiksmes brīvību. No tā izriet nepieciešamība Saeimai ļoti rūpīgi analizēt to gadījumu, kad ir jāapsver apstākļi, kuri varētu būt par pamatu padomes locekļa atbrīvošanai no amata. Konkrētajā lietā Saeima ir norādījusi uz Valsts kontroles revīzijas ziņojumā konstatētajiem padomes darbības trūkumiem. Taču, lai šie trūkumi novestu pie tā, ka padomes loceklis līdz ar to ir zaudējis labu

reputāciju, pirmkārt, Saeima nav veikusi gadījumu tipizāciju, t.i., nav analizējusi, vai parasti Valsts kontroles revīzijas ziņojumā norādītie trūkumi noved pie sekām, ka amatpersonu vai iestādes vadītāju atbrīvo no amata; otrkārt, kāda ir konkrētā gadījuma atšķirība un kādu iespaidu uz novērtējumu atstāj padomes kā neatkarīgas pilntiesīgas autonomas institūcijas statuss. Minētās analīzes trūkums noved pie tā, ka Saeima savā rīcībā nav ievērojusi patvaļas aizlieguma principu, t.i., apsvērumos iekļaujamo faktu klāstam ir jāatbilst nepieciešamā lēmuma pieņemšanai, tas nedrīkst būt nedz mazāks par nepieciešamo (nedrīkst neievērot juridiski nozīmīgus faktus), nedz arī būt plašāks par nepieciešamo (lēmuma pieņemējs nedrīkst procesā apzināti ieviest faktus, kuri nav nepieciešami lēmuma pieņemšanā).

[12] Novērtējuma brīvības gadījumā tiesa pārbauda, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda vai būtiski procesuālie pārkāpumi. Tas nozīmē, ka iestādei katrā konkrētā gadījumā ir jāpiepilda ar saturu nenoteiktie tiesību jēdzieni, šajā gadījumā jēdziens "laba reputācija", savukārt tiesai jāpārbauda, vai iestāde ņēmusi vērā visus būtiskos apstākļus un vai, tos vērtējot, nav pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtēšanā vai pārkāpusi procesuālos noteikumus.

Ņemot vērā iepriekš paustos apsvērumus, tiesa ir nonākusi pie secinājuma, ka Saeima nav analizējusi un līdz ar to arī nav pienācīgi izvērtējusi, vai parasti Valsts kontroles revīzijas ziņojumā norādītie trūkumi (tādi, kā konkrētā lietā) noved pie sekām, ka amatpersonu vai iestādes vadītāju atbrīvo no amata; kāda ir konkrētā gadījuma atšķirība un kādu iespaidu uz novērtējumu atstāj padomes kā neatkarīgas pilntiesīgas autonomas institūcijas statuss. Minētās analīzes trūkuma dēļ Saeima savā rīcībā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu. Trūkumi Lēmuma pamatojumā ir tik būtiski, ka to novēršana tiesvedības gaitā nav iespējama. Turklāt Lēmuma pamatojums bez pieļautajām kļūdām var novest pie cita rezultāta. Tāpēc Lēmums atzīstams par prettiesisku un ir atceļams.

Tā kā tiesa ir nonākusi pie secinājuma, ka Lēmums ir atceļams, tad procesuālās ekonomijas nolūkā tiesa neanalizēs citus pieteicēja argumentus, jo tam vairs nav izšķiroša nozīme.

[13] Administratīvā procesa likuma 265.panta pirmā daļa paredz, ka, pamatojoties uz pieteicēja lūgumu, tiesa var noteikt, ka spriedums pilnībā vai daļā izpildāms nekavējoties, ja sevišķu apstākļu dēļ sprieduma izpildes novilcināšana var radīt ievērojamus zaudējumus pieteicējam vai arī sprieduma izpilde var kļūt neiespējama.

Pieteicējs ir izteicis lūgumu tiesai pieteikuma apmierināšanas gadījumā noteikt, ka spriedums izpildāms nekavējoties. Šāds lūgums pamatots ar apsvērumu, ka tiesvedības primārais mērķis ir pieteicēja atjaunošana amatā. Saeima jau ir izsludinājusi konkursu uz padomes locekļa amatu. Ja Saeima apstiprinās jaunu padomes locekli, tad pieteicēja atjaunošana amatā nebūs iespējama. Tas nozīmē, ka pieteicēja tiesisko interešu aizskārums netiks novērsts.

Saeimas interneta vietnē (<http://saeima.lv/lv/aktualitates/saeimas-zinas/23681-cilvektiesibu-komisija-aicina-lidz-28-augustam-pieteikt-kandidatus-vakantajam-neplp-locekla-amatam>) atrodams, ka Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisija 2015.gada 28.jūlijā izsludināja aicinājumu pieteikt kandidātus vakantajam padomes locekļa amatam.

Norādīts, ka kandidātus var pieteikt līdz š.g. 28.augustam. Kandidāti jāizvirza, jo Saeima šī gada 8.jūlijā no padomes locekļa amata atbrīvoja A.Dimantu.

Sekojošā ziņā līdzi masu informācijas līdzekļos, tiesa ir pārliecinājusies, ka uz sprieduma taisīšanas brīdi minētais amata konkurss nav noslēdzies ar rezultātu un nav apstiprināts jauns padomes loceklis.

Apstāklis, ka Saeimas komisija ir izsludinājusi pieteikšanos padomes locekļa amatam norāda uz to, ka sludinājuma mērķis ir iecelt jaunu padomes locekli amata vietā, kura palika vakanta pēc tam, kad Saeima atbrīvoja pieteicēju no amata.

Tiesa ir nonākusi pie secinājuma, ka Lēmums ir prettiesisks, tāpēc atceļams. Līdz ar to secīgi pieteicējs ir atjaunojams amatā. Tā kā pašlaik ir iespējams izpildīt tiesas spriedumu, bet, mainoties apstākļiem, proti, ieceļot amatā jaunu padomes locekli, sprieduma izpilde kļūs neiespējama, tad šāds apsvērums noved pie nepieciešamības apmierināt pieteicēja lūgumu - noteikt, ka spriedums izpildāms nekavējoties līdz ar tā pieņemšanu.

[14] Tā kā pieteikums tiek apmierināts, pieteicējam saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu atlīdzināma par pieteikuma iesniegšanu samaksātā valsts nodeva – 28,46 euro (*lietas 1.sējuma 19.lapa*).

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 12.februāra noteikumu Nr.85 „Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu” 13. punktu valsts nodevu atlīdzina mēneša laikā pēc tiesas vai tiesneša nolēmuma stāšanās spēkā Administratīvā procesa likuma 126.pantā minētajos gadījumos no tās iestādes budžeta līdzekļiem, kura attiecīgajā administratīvajā lietā bijusi pieaicināta atbildētāja pusē.

Administratīvajā lietā atbildētājas Latvijas Republikas pusē tiesa pieaicinājusi Saeimu. Līdz ar to samaksātā valsts nodeva ir piespriežama no Saeimas budžeta līdzekļiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.–251., 253.panta pirmo daļu, 265.panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

- 1. Apmierināt** Aināra Dimanta pieteikumu.
- 2. Atcelt** Saeimas 2015.gada 8.jūlija lēmumu „Par Aināra Dimanta atbrīvošanu no Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļa amata” ar sprieduma pieņemšanas dienu.
- 3. Piespriest** no Saeimas par labu Aināram Dimantam samaksāto valsts nodevu 28,46 euro apmērā.
- 4. Noteikt**, ka spriedums izpildāms nekavējoties līdz ar tā pieņemšanu (izņemot attiecībā uz valsts nodevas atlīdzināšanu).

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese referente	(paraksts)	S.Audzere
Tiesnesis	(paraksts)	A.Dreimanis
Tiesnesis	(paraksts)	M.Markovs

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas tiesnese
Rīgā 2015.gada 23.decembrī

S.Audzere

Saskaņā ar Paziņošanas likuma 9.panta otro daļu, dokuments tiek paziņots ar elektroniskā pasta starpniecību, neizmantojot drošu elektronisko parakstu, uz personas norādīto elektroniskā pasta adresi. Dokuments, kas sūtīts pa elektronisko pastu, uzskatāms par paziņotu otrajā darba dienā pēc tā nosūtīšanas.